

til at skjønne over, naar det Dieblit er kommet, da man kan danne sig en Forestilling om Rigsdagens Villie til at fremme denne Sag, men at sige, at man ikke vil opholde de forskjellige Realitetslove, til denne Sag er endelig færdig. Derfom den høitærede Minister fastholder sin Tanke om, at denne Session skal sluttet inden Nystaar — et Haab, der rigtignok forekommer mig noget dristigt — synes det mig klart, at han ikke kan vente at faae Mere igjennem end denne Beslutning, som dog kun er Indledning til det, hvorpaa det kommer an. Regjeringen vil vistnok ved at fastholde sit Standpunkt ikke alene udsætte sig for at høre de Banffeligheder, det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds udhævede, vove op til en betydelig Størrelse, men ogsaa for, at denne Session gaaer tilende, uden at de nødvendige Realitetslove komme til Behandling og Afslutning.

J. A. Hansen: Jeg formaaer heller ikke at fatte den Modstand, der gjøres mod dette Lovforslag, thi jeg troer, at Regjeringen i Grunden ikke kunde gaae nogen anden Vej end den, den er gaaet. Det forekommer mig at være saa langt fra overflødig, at et saadant Forslag er fremkommet, at det endog, efter min Opfattelse, er absolut nødvendigt for Regjeringen for at gaae videre. Jeg troer ikke, den Mening kan være rigtig, at nogetsomhelst Stykke Ford, som ikke hører under Grundlovens Omraade, skulde kunne inddrages derunder uden Rigsdagens Samtykke. Hvilke Farer vilde ikke deraf kunne følge? Man kan tænke sig mange saadanne, man kan tænke sig, at der kunde blive Spørgsmaal om, at Holsteen skulde inddrages under Kongerigets Grundlov sammen med os under een Forsatning. Skulde dette kunne gjøres af Regjeringen uden Rigsdagens Samtykke? Jeg seer altsaa ikke Andet, end at det her foreslaaede Skridt er nødvendigt, og paa den anden Side seer jeg ikke, hvilken Betænkelighed der skulde være ved at gaae ind derpaa uden nogen udsørlig Behandling. Her er blot Spørgsmaal om, at Rigsdagen giver sit Samtykke til, at disse Districter inddrages under Grundlovens Omraade, og det skulde undre mig, om noget Medlem kunde have Noget

derimod eller vilde stemme derimod. Jeg troer, at vi Alle ere enige om, at det er rigtigt, at det skeer; men lader os da give dette Samtykke saa hurtigt, som det efter Forretningsordenen er muligt, for at komme til Behandlingen af de Love, som derefter ville følge. Om hvorvidt Forhandlingen om disse Love skulde kunne skee saamtidigt med denne Sags Behandling, skal jeg ikke høre mig. Derfom Regjeringen fandt, at det efter dens Opfattelse lod sig gjøre, kunde der maaskee ikke være Noget at erindre derimod, men correctere synes mig den Fremgangsmaade at være, at Regjeringen først seer, om Rigsdagen overhovedet vil samtykke i, at disse Districter inddrages under Grundlovens Omraade, og at de nærmere Bestemmelser om Incorporationen først tages, naar Regjeringen har faaet dette Samtykke. Jeg skulde derfor anbefale, at man lader dette Lovforslag gaae saa hurtigt som muligt gjennem Thinget.

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at det vist var en Fortalelse af det ærede Medlem, naar han betegnede det foreliggende Udkast som et Lovforslag (J. A. Hansen: Sa! ganske vist.), thi det kan ikke betragtes saaledes. Jeg har kun villet gjøre opmærksom derpaa, for at forebygge senere mulige Misforstaaelser.

Ischerning: Maa jeg faae Ordet endnu engang?

Formanden: Jeg antager ikke, at Thinget har Noget derimod.

Ischerning: Jeg ønskede at vide, hvem der er Regent i de Randstykter, hvorom her er Spørgsmaal, og i hvilken Egenstab den Person, som Indenrigsministeren kan nævne som Regent der, er det? Derfom den ærede Indenrigsminister siger, at det er Hertugen af Slesvig, som er Regent der, saa svarer jeg: Nei! det er det ikke; thi kunde vi tænke os, at det var Hertugen af Slesvig, som paa den Maade kunde blive ved at være Regent, kunde det skee, som den ærede sibste Taler nylig nævnte, nemlig at Kongen af Danmark kunde lade sig gjøre til og være Regent i Holsteen, som nu er sou-